

РЕШЕНИЕ

№ 619

гр. София, 23 януари 2013 г

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният касационен съд на Република България, първо наказателно отделение, в открито заседание на седемнадесети декември две хиляди и дванадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЕЛЕНА ВЕЛИЧКОВА

ЧЛЕНОВЕ: ЕВЕЛИНА СТОЯНОВА

ПЛАМЕН ПЕТКОВ

при участието на секретаря **Аврора Караджова**

и в присъствието на прокурора **Атанас Гебрев**

изслуша докладваното от Съдия **Елена Величкова**

касационно нох.дело №**1858** по описа за **2012** година

Срещу решение по внохд.№38/2012 г. на Апелативен съд гр.София са подадени касационни жалби от подсъдимите Н. Б. П. и П. Г. П..

В съдебно заседание жалбите се поддържат от защитници, с доводи за съществени процесуални нарушения, нарушение на закона и явна несправедливост на наложените наказания.

Представителят на Върховната касационна прокуратура намира постановеното решение при спазване на процесуалните правила и закона, а наказанието на всеки един от подсъдимите справедливо.

Върховният касационен съд на РБ първо наказателно отделение, като съобрази становищата на страните и за да се произнесе взе предвид следното:

С решение от 5.07.2012 г. постановено по внохд.№38/2012 г. на Апелативен съд гр.София е изменена присъда по нохд.№ С-336/2011 г. на Софийски градски съд, като са намалени наказанията на подсъдимите както следва :

-на подсъдимия П. П. за престъплението по чл.339 НК вр. с чл.20 ал.2 НК и при условията на чл.55 ал.1т.1 НК е определено наказание пробация, със задължителните пробационни мерки за срок от една година и шест месеца

-за престъплението по чл.333 НК вр. с чл.330 ал.1 НК вр. с чл.20 ал.2 НК и при условията на чл.55 ал.1т.1 НК лишаване от свобода за срок от девет месеца, при лек първоначален режим

-на основание чл.23 НК е определено общо най тежко наказание лишаване от свобода за срок от девет месеца,при първоначален лек режим на изтърпяване

-на подсъдимия Н. П. за престъплението по чл.339 НК вр. с чл.20 ал.2 НК и при условията на чл.55 ал.1т.1 НК наказание пробация, със задължителните пробационни мерки за срок от две години

-за престъплението по чл.333 НК вр. с чл.330 ал.1 НК вр. с чл.20 ал.2 НК и чл.55 ал.1т.1 НК наказание лишаване от свобода за срок от единадесет месеца и двадесет и осем дни

-на основание чл.23 НК е определено общо най-тежко наказание лишаване от свобода за срок от единадесет месеца и двадесет и осем дни,при първоначален лек режим на изтърпяване.

В останалата ѝ част, с която подсъдимите са признати за виновни да са извършили престъпленията по чл.339 ал.1 НК и това по чл.333 НК присъдата е потвърдена.

ПО ЖАЛБАТА на двамата подсъдими Н. П. и П. П. :

Доводите за нарушение на закона, според защитата на подсъдимите намират опора в :- „несъставаемомерно е извършеното по чл.333 НК вр. с чл.330 ал.1 НК, тъй като от взрива на самоделното взривно устройство са пострадали само подсъдимите...не изсяняването на мотивите и целите за извършване на престъплението дава основание да твърдим, че деянието е несъставаемомерно, поради което подсъдимите следва да бъдат оправдани”.

Аргументите са неоснователни и не държат сметка за това, че производството пред първоинстанционния съд е протекло по реда на Глава XXVII НПК в хипотезата на чл.371 т.2 НПК.Съобразно ТР №1/2009 г. на ВКС т.8.1-подсъдимия „доброволно и съзнателно, сам се е лишил от процесуалната възможност да релювира обстоятелства оспорващи фактическото обвинение и да претендира обезпечаването им чрез доказателствени искания” ...”Допустимата защита на подсъдимия остава ограничена в рамките на признатите фактически положения по обвинителния акт „.

В тази връзка не верни са твърденията за „неизяснени мотиви и цели на престъплението по чл.333 НК,-/виж л.97-102 от мотивите на присъдата / и това, че „пострадали от взрива на самоделното взривно устройство са само подсъдимите” , увреди има и по сградата.

Инстанционните съдилища са събрали по предвидения в НПК процесуален ред необходимия и достатъчен обем доказателства и доказателствени средства. Подробно и дори в детайли са ги обсъдили, като са посочили кои обстоятелства от предмета на доказване приемат за установени и на коя доказателствена основа. Липсват нарушения на правилата за проверка и оценка на доказателствата, които да са съществени и да не позволяват правилното приложение на закона, доколкото въпросите за вината на подсъдимите и отговорността им са такива по установяване на фактически положения /обстоятелства от значение чл.102 НПК /.

На инкриминираната дата двамата подсъдими ,като съизвършители са направили опит да повредят ,чрез взрив сграда на ул.”....., № ... в гр..... и по този закон са осъдени, т.е. приложен е закона който е следвало да бъде приложен.

Неоснователни са и доводите за съществени процесуални нарушения, касаещи според защитата „ осъждане по несъставаемомерно обвинение” и това е така по изложените по горе съображения.

Касационната жалба почти дословно възпроизвежда въззивната такава,която съобразно разпоредбата на чл.339 ал.2 НПК,след осъждане е получила отговор от Апелативен съд гр.София.

Неоснователно е и основното оплакване на двамата подсъдими за явна несправедливост на наложените им наказания .

Въззивния съд правилно е приел, че в случая наказанията и на двамата подсъдими следва да се определят при условията на чл.55 ал.1 т.1 НК с оглед разпоредбата на чл.2 ал.2 НК и последващото изменение на чл.373 ал.2 НК и чл.58 а НК. При това въззивния съд е намалил наказанието на подсъдимия Н. П. от две години и четири месеца на единадесет месеца и двадесет и осем дни, а на подсъдимия П. П. от две години на девет месеца.

Незаконсъобразно би било отлагане изтърпяването на наказанието, както се иска от защитата която се позовава на „изключително тежкото здравословно състояние „ на двамата подсъдими. Това обстоятелство е взето предвид и от двете инстанционни съдилища, съобразени са и високата степен на обществена опасност на извършеното и на подсъдимите, както и всички останали обстоятелства от значение за определяне размера на наказанията, наказанието на всеки от подсъдимите е съобразено с личния му принос и правилно е отказано приложението на чл.66 ал.1 НК.

По изложените съображения Върховният касационен съд на РБ първо наказателно отделение намира постановените присъди и решение при спазване на процесуалните правила и закона, наказанието и на двамата подсъдими справедливо, а касационната им жалба изцяло неоснователна.

Ето защо и на основание чл.354 ал.1т.1 НПК Върховният касационен съд на РБ първо наказателно отделение

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА решение по внохд.№38/2012 г. на Апелативен съд гр.София,с което е изменена присъда по нохд.№336/2011 г. на Софийски градски съд.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: [подпис]

ЧЛЕНОВЕ: [подпис]

[подпис]